

Kære Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold

Jeg søger forklaringer og dokumentation på et par områder, som jeg håber I kan hjælpe mig med at opklare:

I 1988 vedtog man i Rigsfællesskabet en nultolerance overfor uran og andre radioaktive stoffer. - *Hvor findes der dokumentation på den nultolerance indgået i Rigsfællesskabet i 1988?*

Efter at have hjemtaget råstofloven i 2010, med henblik på at udvinde råstoffer, ophævede Grønland i 2013 sin nultolerance. - *Hvordan var det muligt for Grønland, egenhændigt, at ophæve en nultolerance som er indgået i fællesskab med Danmark?*

Selvom Grønland nu 'bestemmer' over undergrunden, så kan eksporten af særlige jordarter som uran, thorium mfl. kun ske gennem regeringen, hvilket formodentligt må gøre en mine som den i Kuannersuit(Kvanefjeld) til et sikkerhedspolitisk anliggende og altså et rigsanliggende for Folketinget.

Hvordan kan eksporten godkendes af Danmark når her stadig er nultolerance overfor disse jordarter?

Hvordan er det muligt for Grønland, at udvinde uran uden samtidig at have en aftale om eksport?

Hvis I mener, at mineprojektet med eksport gennem Danmark ikke er et rigsanliggende, hvad er så forklaringen?

Er mineprojektet med eksport gennem Danmark udelukkende Inatsisartut's ansvar, hvordan forsvarer man så overfor danskerne, at eksporten officielt legitimeres med dansk godkendelse, på trods af nultolerance?

Endvidere:

Med den antagelse, at eksporten af radioaktive jordarter gør mineprojektet til et rigsanliggende: Ønsker man, som Grønlandsk borger, at rejse et borgerforslag rettet mod eksporten af uran/thorium mfl, skal dette formodentligt ske igennem Folketinget i København.

Som bekendt kræver et borgerforslag 50.000 stemmeberettigede underskrifter. Men i Grønland findes der kun omkring 41.000 stemmeberettigede individer.

Borgerforslagssystemet er således ikke tilpasset befolkningstallet lokalt i Grønland.

Dette er tydeligvis en strukturel ubalance i den demokratiske lovramme og begrænser en retfærdig og demokratisk proces for befolkningen i Grønland.

Hvordan vurderer I, at man bedst kommer denne problematik til livs?

Mvh fra Søren